

رساله‌ی دکتری: مژده درسنی، ۱۳۹۵

بررسی و تحلیل الگوی انسان در آثار منیرو روانی پور

انسان‌گرایی یا اومانیسم از مباحث اساسی ادبیات و فلسفه و از جنبش‌های فرهنگی، انسانی و اجتماعی است که حاصل دوران رنسانس و روشن‌گری غرب است و آزادی و حیثیت انسان را هدف قرار داده است. این جنبش با هدف توجه به متون کلاسیک فرهنگ باستان یونان و روم و شکوفا کردن نیروهای درونی انسان، در نیمه‌ی دوم قرن چهاردهم در ایتالیا پدید آمد و به کشورهای دیگر اروپا کشانده شد و دانش و زندگی اخلاقی و دینی انسان‌ها را از قیومیت کلیسا آزاد کرد.

رمان و داستان، متعلق به حوزه‌ی آفرینش ادبی هستند که نه همچون علوم اجتماعی و فلسفه، آلوده به تعقل شده و نه مانند شعر و افسانه یکسره حیاتی مستقل از زندگی عمومی روزمره‌ی انسان دارند. بر همین اساس، برای بازنمای زندگی انسان معاصر دارای بیش‌ترین ظرفیت می‌باشند.

منیرو روانی پور، از نویسندگان معاصر در حوزه‌ی داستان و رمان، که در باب جامعه‌ی مردسالاری و دفاع از حقوق زنان، و توجه به درد و رنج بشر در جامعه و جنبه‌های مختلف دیگر زندگی انسان‌ها آثار داستانی متعددی خلق کرده است.

در این پژوهش، ضمن شرح الگوی انسان و نمودهای انسان‌گرایی، بازتاب آن‌ها، در رمان‌ها و مجموعه داستان‌های منیرو روانی پور مورد تحلیل و بررسی قرار می‌گیرد.

کلیدواژه‌ها: نقاب، اومانیسم، انسان، انسان‌گرایی، منیرو روانی پور، آثار داستانی

شماره‌ی پایان‌نامه: ۱۲۷۲۰۱۰۱۹۲۱۰۱۲

تاریخ دفاع: ۱۳۹۵/۱۱/۲۷

رشته‌ی تحصیلی: زبان و ادبیات فارسی

دانشکده: علوم انسانی

استاد راهنما: دکتر ابوالقاسم امیراحمدی

استاد مشاور: دکتر علی عشقی سردهی

Ph.D. Dissertation:

Analysis of the human model in the works of Moniru Ravanipor

The humanism is one of the fundamental issues in literature and philosophy and it is one of the cultural, human and social movements which is the result of the Renaissance and the Enlightenment of the West and has targeted the freedom and human dignity. This movement was born in Italy in the second half of the fourteenth century, in order to focus

on classical texts and culture of ancient Greece and Rome and tried to unlock the human internal forces and was brought to Europe and other countries and freed the knowledge and religious and ethical life from the tutelage of the church.

Novels and stories are belonging to the domain of literary creation, not as social sciences and philosophy, have been infected by wisdom and unlike poetry and fairy tales, have independent life daily human. Based on this, for the representation of contemporary human life they have the highest capacity.

Moniru Ravanipor, a contemporary writer in the field of stories and novels that in the field of patriarchal society and women's rights, and attention to human suffering in the community, and many other aspects of human life, has created many works.

In this research, while explaining the human model and manifestations of humanism, in novels and story collections of Moniru Ravanipor is analyzed